

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Тутракан, 10.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Спас М. Стефанов

при участието на секретаря Людмила Цв. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М. Стефанов Административно
наказателно дело № 20233430200055 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 38-0003830 от 23.01.2023 год. Директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” /РД „АА”/ гр. Русе е наложил на А. К. А., с ЕГН *****, от ***, за нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Наредба Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, на основание чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДвП и чл. 53 от ЗАНН административно наказание „глоба” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лв.

Недоволен от издаденото Наказателно постановление е останал жалбоподателят А., който го обжалва в срок. Отправя искане, чрез процесуалния си представител адв. Е. Г., съдът да отмени НП като неправилно и незаконосъобразно. Претендират се сторените в производството разноси.

Въззиваемата страна – Директорът на РД „АА” гр. Русе, редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Изложени са писмени доводи относно законосъобразността и обосноваването на НП. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на основание чл. 63д от ЗАНН.

Районна прокуратура – Силистра, Териториално отделение – Тутракан, не се представлява и не взима становище по спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-12-2895/10.10.2022 г. на Директора на РД „АА“ гр. Русе бил сформиран екип в състав актосъставителя Д. Д. и свидетеля А. К. (служители на РД „АА“ гр. Русе) с оглед извършването на проверка на ЕТ „АДРИ-СЕРВИЗ-А. А.“, притежаващ Разрешение № 278 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства със срок на валидност до 14.03.2023 г. На двамата служители бил предаден запис на флаш-памет, изготвен от Н.Х. – също служител на РД „АА“ гр. Русе, която била определена със Заповед № РД-12-2633/13.09.2022 г. на Директора на РД „АА“ гр. Русе да осъществява контрол чрез видеонаблюдение на контролно-техническите пунктове, извършващи периодични прегледи за проверка на техническата изправност на МПС.

На електронния носител бил записан видео-файл, отразяващ проверката за техническата изправност на лек автомобил „Пежо 406“ с рег. № ***, извършена на 06.10.2022 г., около 08:35 ч., в пункт за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на МПС, намиращ се в с. Зафирово, обл. Силистра, стопанисван от ЕТ „АДРИ-СЕРВИЗ-А. А.“. При извършване на проверката като технически специалист участвал жалбоподателят А. А..

На 10.10.2022 г., след преглеждане на записа, служителите на РД „АА“ гр. Русе констатирали, че жалбоподателят, в качеството му на технически специалист, не е извършил визуална проверка на автомобила от долната му страна, посредством слизване и влизане в канала, с който бил оборудван пунктът. Същевременно, в Протокол № 30064038 от 06.10.2022 г. в позиция 2.2 – устройство за управление и кормилна колона, било вписано „Да“. Това заключение на техническия специалист според служителите на РД „АА“ било неоснователно, тъй като елементите на кормилното управление са видими само от долната страна на автомобила.

Въз основа на установените от записа обстоятелства, сравнени със съставения в резултат на проверката за техническа изправност протокол, актосъставителят Д. съставил АУАН № 328717/10.10.2022 г., с който

повдигнал на жалбоподателя обвинение за извършено нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Наредба Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС. След запознаване със съдържанието на акта, жалбоподателят го подписал, като вписал, че няма възражения, и получил препис от същия.

На 23.01.2023 г. Директорът на РД „АА“ гр. Русе издал Наказателно постановление № 38-0003830, с което на основание чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДвП на жалбоподателя било наложено наказание „Глоба“ в размер на 1500 лв. за извършено нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Наредба Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС.

На 14.02.2023 г. жалбоподателят получил препис от НП.

Горната фактическа обстановка съдът изгради от събраните по делото доказателства и доказателствени средства: показанията на актосъставителя и свидетеля; з. к. на НП № 38-0003830 от 23.01.2023 г.; АУАН бл. № 328717/10.10.2022 г.; Протокол за извършен периодичен преглед за техническа изправност на ППС № 30064038 от 06.10.2022 г.; Списък на техническите специалисти; Списък за нарушител по правно основание на нарушението от 01.01.2008 г. до 19.01.2023 г. на А. К. А.; Товарителница № 5300457633925; Заповед № РД-12-2895/10.10.2022 г.; CD с видеозаписи, принадлежащи към 3 бр. АУАН; Решение № 48/09.06.2022 г. по АНД № 123/2021 г. по описа на ТнРС; Заповед № РД-12-2633/13.09.2023 г.; Заповед № РД-01-342/07.09.2022 г. и 1 бр. CD с видеозапис от информационната система за проверка на техническата изправност на МПС с рег. № ***.

Съдът приема като годно доказателствено средство изготвеният видеозапис, предоставен в настоящото производство на 2 бр. CD, тъй като е създаден в унисон с чл. 11, ал.3 от Наредба Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС (от информационната система за електронно регистриране на извършените периодични прегледи на ППС) и представлява видеозапис, изготвен с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство съгласно чл. 189, ал.15 от ЗДвП.

Ана.зирайки събраните доказателства, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и от лице, което е страна в административнонаказателното производство. Като такава е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

При съставянето на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същият съдържа всички изискуеми от чл. 42 от ЗАНН реквизити, съставен е от компетентен контролен орган и в рамките на изискуемия от закона ред. АУАН е предявен на жалбоподателя, подписан е от него, предоставена му е възможност да направи възражения и му е връчен екземпляр от същия. Въпреки че в АУАН правната квалификация на нарушението не е прецизирана (което се отнася и за НП, но подлежи на анализ по-долу), с оглед чл. 53, ал. 2 от ЗАНН съдът приема, че тази нередовност не представлява съществено процесуално нарушение.

Атакуваното НП е издадено от имащ правомощията АНО и по съответния предвиден от закона ред. НП е подписано от АНО и екземпляр от него е връчен на жалбоподателя. Съгласно чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит на НП. Видно от цялостния доказателствен материал, нарушението, за което е повдигнато обвинение на жалбоподателя, е извършено на 06.10.2022 г., въпреки което в НП като дата на извършване на нарушението е вписана датата 10.10.2022 г. Според съда това несъответствие представлява съществено процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и е самостоятелно основание за отмяната на атакувания акт, което не може да бъде санирано в хода на съдебното производство. Този извод се потвърждава и с оглед упражняваната от жалбоподателя професия – като технически специалист, извършващ множество технически прегледи, разминаването в датите в АУАН и НП е в състояние да доведе до невъзможност да разбере в извършването на какво нарушение е обвинен и кога е сторено то. Още повече, че (видно и от самото НП) при извършената на 10.10.2022 г. проверка на жалбоподателя са съставени общо 3 бр. АУАН, съответно – въз основа на тях са издадени 3 бр. НП.

Освен горното, което представлява абсолютно основание за отмяна на НП, налице е и друго съществено процесуално нарушение, свързано с непълнота в квалификацията на нарушението от страна на АНО. Последният е определил, че нарушението е по чл. 44, ал.1, т.3, б. „а“ от Наредбата, като на

основание чл. 178а, ал.7, т.3 от ЗДВП е наложил съответното наказание. Цитираните нормативни текстове обаче въвеждат по общ начин задължение и санкция, които, за да е налице надлежно квалифициране, е необходимо да се привържат към съответен текст от методиката по Приложение № 5 към Наредбата, приложимо на основание чл. 31, ал.1 от същата, така щото да се обезпечи в пълна степен упражняването на правото на защита на жалбоподателя (в аспекта узнаване на точното нарушение, в което е обвинен). С оглед това, съдът счита, че е налице процесуално нарушение на чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, доколкото АНО не е отразил в пълнота законните разпоредби, които са били нарушени от жалбоподателя.

Във връзка с горното, а и с оглед задължителната взаимовръзка между обстоятелствена част и диспозитив на НП, следва да се отбележи и че защитното възражение относно начина на изписване на обстоятелствената част на НП се явява основателно. АНО е поставил акцент не върху обстоятелствата, пряко свързани с твърдяното нарушение (напр. кой от посочените в Наредбата методи не е използван; кой елемент не е проверен и пр.), а с това, че жалбоподателят е „...отразил в Протокол № 30064038 от 06.10.2022 г. в позиция 2.2 – устройство за управление и кормилна колона „Да“, без да извърши визуална проверка...“. От описаното не става ясно дали АНО налага наказание по обвинение за извършено административно нарушение, или такова за извършено документно престъпление (което, разбира се, е извън неговата компетентност). Впечатлението за объркване се засилва и от факта, че АНО не е коментирал в обстоятелствената част най-важния факт – в какво се състои изпълнителното деяние (иначе казано – кое изискване за извършване на периодичен преглед на пътно превозно средство, определено в Наредбата, не е спазено от жалбоподателя). Съгласно чл. 31, ал.1 от Наредбата периодичните прегледи на ППС обхващат комплектността и изправността на агрегатите, уредбите и механизмите, които имат връзка с безопасността на движението, отделянето на отработилите газове, нивото на шума и изправността на шумозаглушителните им устройства и се извършват при спазване на методиката по Приложение № 5, като в нея (методиката) са описани детайлно както елементите, подлежащи на техническа проверка, така и методите на извършването ѝ. Именно с оглед на това, нарушението по чл. 44, ал.1, т.3, б. „а“ от Наредбата се явява бездействие (неизползване на даден метод за проверка), а не действие – невярното вписване в протокола на

резултата от проверката, което е още един аргумент в полза на защитната теза за незаконосъобразност на атакуваното НП.

Мотивиран от изложеното, съдът счита, че е налице основание за отмяна на НП като незаконосъобразно, тъй като в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото при издаването на НП не са спазени чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН.

В с. з. процесуалният представител на жалбоподателя е направил искане за присъждане на разноски по делото в размер на заплатеното адвокатско възнаграждение, а именно 500 лв., кореспондиращ със сумата в приложения Договор за правна защита и съдействие серия Б № 083648. Възражението на АНО за прекомерност на адвокатското възнаграждение следва да се отхвърли като неоснователно по следните съображения. Съгласно чл. 18, ал.2 във връзка с чл. 7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при интерес от 1500 лв. (размерът на глобата) минималното възнаграждение в конкретния казус се равнява на 450 лв., което е с 50 лв. по-малко от уговорения размер. Имайки предвид обаче, че съдебното производство се разви в три съдебни заседания, на които процесуалният представител се яви, и с оглед на чл. 14, ал.2 от Наредбата (предвиждащ допълнително заплащане при повече от две заседания), то е явно, че претенцията на защитата следва да се удовлетвори. Предвид изложеното и изхода на делото, на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски в размер на 500 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 38-0003830 от 23.01.2023 год. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” /РД „АА”/ гр. Русе, с което е наложил на А. К. А., с ЕГН *****, от ***, за нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Наредба Н-32/16.12.2011 г. на МТИТС, на основание чл. 178а, ал. 7, т. 3 от ЗДвП и чл. 53 от ЗАНН административно наказание „глоба” в размер на 1500 /хиляда и петстотин/

лв., като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, Регионална дирекция „Автомобилна администрация” гр. Русе, представлявана от директора В.Ш., да заплати на А. К. А., с ЕГН *****, от ***, направените разноси по делото за адвокатско възнаграждение в размер на 500 /петстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението, пред Административен съд гр. Силистра, по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____